

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Conciliarvm Omnium Generalivm Et Provincialivm Collectio Regia

Ab anno CCCXLVII. ad annum CCCCI.

Parisiis, 1644

XX. De iudiciis episcoporum, & de tempore concesso ad praeparandum, & comparendum.

urn:nbn:de:hbz:466:1-15256

reddens ecclesias, orientalibus scripsit, culpans eos, quod non recte tractassent viros inculpabiles de suis ecclesiis expellentes, & constituta Nicæni Concilii minime conseruantes. E quibus ad certum diem nonnullos sibi met adesse præcepit, vt de talibus præsumptionibus certam redderent rationem, & coram eis ostenderet, iustum se super eis protulisse decretum. Interminatus est etiam non talia deinceps fratres esse passuros, & nisi ab huiusmodi præsumptionibus cessarent, a propriis esse gradibus eos recessuros. Tali enim huius sanctæ sedis priuilegio tu & fratres tui proprias recepistis ecclesias, cum omnibus sibi pertinentibus. His enim & aliis quam plurimis documentis manifestum est, nullum damnari, aut suis expoliari rebus debere episcopum, qui hanc sanctam sedem interpellauerit, aut sibi defensatricem adsciuerit, donec iudicium de eo nostræ apostolicæ auctoritatis, hoc est, principis apostolorum Petri agnoscat, quia solummodo Christus Iesus huic sanctæ sedi, id est, apostolicæ, hoc facere commisit, vt pote quoniam solus atque præ omnibus præfatus princeps apostolorum creditus est, atque percipere meruit a rege regum Christo Deo clauis regni cælorum.

Math. 16.

XX.

De induciis vero episcoporum, super quibus consuluitis, diuersas a patribus regulas inuenimus institutas. Quidam enim ad repellenda impetitorum machinamenta, & suas præparandas responsiones, & testes confirmandos, & consilia episcoporum atque amicorum quærenda, annum aut sex mandauerunt menses concedi, quidam autem annum, in quo plurimi concordant. Minus vero quam sex menses non ^{*recepti} reperi, quia & laicis hæc indulta sunt, quanto magis Domini sacerdotibus? Nam & a nostris antecessoribus, atque reliquis sanctis patribus multoties inhibitum est, ne quis Domini sacerdotibus detractiones irroget: quanto magis accusationes, non ex radice caritatis prolatas? Quiescite, inquit, & nolite persequi eos, qui perfecte Deo ministrant, quorum orationibus & terrena bella sedantur, & recedentium a Deo angelorum pelluntur incurfus, quique omnes dæmones, qui corrupti sunt, precum assiduitate confundunt. Induciæ namque

Supra in principio huius decreti Nicæni Concilium.

que non sub angusto tempore, sed sub longo spatio concedendæ sunt, vt accusati se præparare, & vniuersos communicatores in prouinciis positos conuenire, testes præparare, atque contra infidiatores se pleniter armare valeant.

XXI.

Iudices enim & accusatores tales esse debent, qui omni careant suspicione, & ex radice caritatis suam desiderent promere sententiam. His ergo tam legaliter, quam & canonicè prolatis, etiam omnium Christianorum reuerentiam congaudere deposcimus, spiritali intercedente dilectione & timore Dominico, per quem humana remouetur offensio, & ecclesiarum ædificatio præponitur vniuersis, vt magis vniuersi ad ædificationem fratrum laborent, quam ad damnationem; quoniam ait Dominus: *In hoc cognoscent omnes, quia mei estis discipuli, si dilectionem habueritis ad inuicem.* Iam enim formam dedimus, & a prædecessoribus nostris datam esse cognouimus, vt si quis se agnouerit Christianum, illud seruet quod ab apostolis noscitur esse contraditum, dicente apostolo Paulo: *Si quis vobis annuntiauerit præter quod accepistis, anathema sit.* Christus enim Dei filius, Dominus noster, humano generi propria passione salutem plenissimam condonauit, vt nos liberaret. Et si Deus in tantum nos dilexit, vt etiam proprio filio non parceret, sed pro nobis omnibus illum traderet, vt nos liberaret: vt quid nos non diligimus fratres, aut eos temere iudicamus, cum prædictus dicat Apostolus: *Nolite iudicare inuicem, sed hoc magis iudicate, ne ponatis offendiculum fratri, vel scandalum.* Nam si illi qui fratres diligunt, ex Deo nati sunt, & vident Deum: quid ergo erunt illi, qui eos persequuntur, & eos detrahendo, machinando, accusando, infestando, damnare moliuntur? Si illi filii Dei, procul dubio hi filii sunt diaboli, qui semper, *sicut leo rugiens circumcui, quærens quem deuoret,* ita fratres insequuntur, vt perdant. Qui vero adiuuare fratres refugiunt, maius peccatorum onus acquirunt, & fraternitatis solatio rei existunt. *Væ, inquit Propheta, qui potum dat amico suo, mittens fel suum.* Et iterum sapientissimus Salomon ait: *Quoniam qui loquitur iniqua, non potest latere, nec præteriet illum corripiens iudiciū.* In cogitationibus enim impii interrogatio erit: sermonum autem illius